

Tištěný soukromý webík pro sousedy, co nemají počítač: www.mujsprovodin-webnode.cz

Přivítali jsme prvňáky: 14 kluků a 7 děvčat

1. září čekají před provodínskou školou na první zazvonění děti z 1. - 3. třídy. Zatímco Monika Kuchynková (2. třída) a Lucie Červenková (3. třída) si odvedly své žáky rovnou do tříd, prvňáci zamířili se svou paní učitelkou Nikolou Koterovou na zahradu **ke zvonkovému ceremoniálu**.

Asi nemusím každé září opakovat, že školáčkem-prvňáčkem se stává až ten, kdo projde balonkovou bránou a zazvoní na zvonek. Letos to nebylo jinak. Jen se všechno trochu zrychlilo – do 1. třídy totiž letos nastupuje 21 dětí! To už je na jednu bránu a jeden zvoneček hodně. A to se ještě před tím muselo stihnout krátké uvítání ředitele školy a starostů Provodína a Jestřebí.

Provodínský starosta dětem připomněl, aby kromě školy nezapomínaly i na další rozvoj – sport, přírodu, ZUŠ... Jestřebický starosta je zase lehce vyzkoušel z počtů: „Umíte ukázat devět prstů?“ Nikdo nic. Nakonec se osmělilo jedno dítě. Zvedlo jich ale osm. „Osm? Nevadí, to už je skoro devět,“ pobavil starosta dospělé.

Aby se obřad při tak velkém počtu dětí zvládl svižně, zavěsil se

letos zvoneček na delší provázek. V reálu i na fotkách jsme tak přišli o roztomilé momenty předešlých let, kdy se děti natahovaly a vyskakovaly, aby na zvonek dosáhly. Tentokrát to měly pohodlné i ty nejmenší.

Zvonečkový ceremoniál za námi, tak **vzhůru do třídy**. Děti už to tu znají, ale prvně zasedají 'do lavic' jako školáci. A to je jiná. Zatím si sedne každý tam, kam chce, a vedle koho chce – ale jen dnes. Dnes je vůbec všechno jiné a nové.

Noví jsou i někteří spolužáci: někdo je z Provodína, někdo z Jestřebí, někdo odjinud. V první třídní hodině proto přišel každý před tabuli říct, jak se jmenuje, jak mu mají spolužáci říkat. *(pokračování na str. 2)*

Zasedáme do školních lavic (pokračování ze strany 1)

Zatímco někteří se k představení hrnuli sami, méně průbojným a stydlíčkům nabídla paní učitelka jako podporu svoji ruku. S tou už to zvládli úplně všichni.

Třídou ale dnešek nekončil. Vzhůru do podkroví! Čeká tam úžasná družina.

Družina! Ta naše provodínská je opravdu pěkná. Sice se musí šlapat až do podkroví, ale trocha aerobního pohybu není na škodu.

V družině děti vystřídalý své rodiče. Ti se ve škole také nenudili, vlastně se střídali s dětmi. Když byla

děcka ve třídě, rodiče absolvovali 'instruktáž' k chodu družiny, vypisovali formuláře, přihlašovali k obědům. Pak si to s dětmi prohodili. V době, kdy děcka objevovala, kolik úžasných hraček a her

je v družině k dispozici, rodiče dostávali ve třídě informace k provozu školy a běhu výuky. Řada z nich to ale zná, nemá tu ve škole své jediné dítě.

Přejeme všem žákům školy, nejen prvňákům, ať se jim daří a ať se jim ve škole líbí. Když vidím dnešní formu výuky – často zábavnou, formou hry, nejen ve třídě, ale i venku, v přírodě, nebo na exkurzích; na druhé straně s využitím moderní techniky, kterou škola disponuje – to snad ani nejde, aby se jim v ní nelíbilo.

Tranzitní doprava v regionu: společné jednání starostů

Počátkem září se v Mimoni sešli starostové Doks, Jablonného v Podještědí, Jestřebí, Mimoně, Provodína a Zákup. Tématem jednání bylo stále rostoucí zatížení místních silnic tranzitní nákladní dopravou na trasách Zákupy - Provodín - Jestřebí a Mimoň - Doksy.

Zástupci obcí upozorňují, že silnice II. a III. třídy nebyly pro dlouhodobý intenzivní provoz těžkých kamionů navrženy. Poukazují na zvýšené opotřebení komunikací, větší hluk a emise i na bezpečnostní rizika vyplývající z parametrů některých úseků, křižovatek a průjezdů zastavěným územím.

Řešila se také skutečnost, že průjezd po těchto trasách přináší ve srovnání s vedením dopravy

po kapacitnějších silnicích I. třídy jen malou časovou úsporu. Podle orientačního porovnání jde na trase přes Zákupy přibližně o 11,9 kilometru a zhruba 6 minut oproti trase přes Českou Lípou. V případě trasy přes Mimoň a Doksy činí rozdíl proti trase přes Českou Lípou přibližně 2,4 kilometru při obdobné době jízdy. Současně zaznělo, že případná opatření je potřeba posuzovat společně na všech dotčených trasách, aby nedošlo pouze k přesunu problému z jedné obce do druhé.

Významná část tranzitní dopravy směřuje do Středočeského a Ústeckého kraje, problematika tak přesahuje hranice jednoho regionu.

O navrhovaných opatřeních budou obce informovat až po dokončení a schválení společného memoranda všemi signatáři.

Co dělají na obecní údržbě, když venku prší?

- a) sedí v dílně u kávičky a radují se, že nemusí nic dělat
- b) renovují traktůrek který sloužil a slouží v zimní údržbě

Pobavila odpověď jedné komentující: „Za b), a pak si dají to zasloužené kávičko.“

ZPRÁVIČKY

Zimní údržba bude na nás letos víc, než bývala dřív.

V předchozích letech pomáhal se zimní údržbou Colas. Letos obec s firmou smlouvu neuzavřela, protože nebude k dispozici sypač. S posypem místních a účelových komunikací v obci nám nepomůžou ani Silnice Libereckého kraje. Jejich těžká technika není pro tento typ komunikací vhodná.

Musíme se proto víc spoléhat sami na sebe, resp. potřebujeme být víc soběstační.

Zastupitelstvo proto schválilo nákup válcového sypače (závěsný nástavec na traktůrek), který pomůže především na problematických úsecích v horním Provodíně, na sídlišti a na cestě na Karasy. Pro samoposyp jsou na vybraných místech rozmístěné nádoby na posypový materiál. I ten si bude obec muset skladovat sama – vytvářet rezervy pro období, kdy není možné materiál odebrat přímo z Colasu (mimo pracovní dobu, během celozávodní dovolené apod.).

Proč máme rádi naši obecní údržbu:

Křížek u cesty na Karasy

Křížek u cesty na Karasy teď nikdo nepřehlédne. O renovaci místa se postarala naše obecní údržba.

„Každý rok děláme okolo trávu, ale tentokrát jsem to chtěl víc ostříhat. Viděl jsem tam ty povalené kameny na zemi a přišlo mi, že jsou

takové strašně ubohé... Řekl jsem si, že takhle ne a začali jsme je stavět, ať to drobet vypadá“, odpovídá mi Luboš Hanačík na otázku, co je k úpravě místa vedlo. Při stavění si všimli, že jsou v kamenech vytesané kapsy pro uchycení plotového prvku. Takže šup pro dřevo – a výsledkem je další pěkné místo. Odpověď na otázku, proč máme rádi naši obecní údržbu, je zřejmá – nejen že jsou pracovití, jsou i všímaví a aktivní tam, kde by někdo jiný mávl rukou nebo by věc jednoduše ignoroval, aniž by ho napadlo se jí věnovat.

JUBILEA

Václav Donát – 82 let

Eva Truhářová – 78 let

Zuzana Pajkrťová – 78 let

Anna Luková – 92 let

Eva Masopustová – 70 let

Přejeme všem zářijovým jubilantům všechno nejlepší, hodně zdraví, pohody a dobré nálady.

Veřejné projednání územního plánu

V září proběhlo na OÚ 2. veřejné projednání. Žádosti fyzických osob byly vypořádány, dotčené orgány zatím nepodaly žádné další připomínky. Pokud se nevyskytnou ještě nějaké komplikace, byla by reálná platnost od 1.1.2027. Ale raději nepředbíhejme – různých běžících lhůt je tam ještě dost...

Letošní setkání seniorů proběhne na OÚ 5. listopadu. Uvádím tu teď jen datum, abyste mohli s termínem počítat. Na Můj Provodín, webu obce a vývěškách pak bude v průběhu října zveřejněn ještě plakát s bližšími informacemi.

KŘÍŽEK U CESTY

O tomhle konkrétním toho moc nevíme. Z vyprávění pouze to, že se prý u něj zastavovali pocestní (procházející dráteníci) k odpočinkovému posezení.

Pan Daniel, autor knihy o Provodíně, k němu uvádí:

Křížek 6 má sice barokní tvary, ale tak starý asi nebude. Někde také byla zmínka o soše sv. Josefa mezi čtyřmi sloupky, ale asi to byl omyl. Litinové kříže byly vyráběny například v Králově Dvoře (i kandelábry, lavičky na nádraží atd.). Tato výroba skončila s vypuknutím 1. světové války. Nyní se opět vyrábí, ale trochu jiný sortiment.

Z OKOLNÍCH OBCÍ A DALŠÍ INFO

V Jestřebí se vařily guláše

Kvůli špatnému počasí byl původní termín souboje gulášů přeložen na 19. září a vyplatilo se. Účinkující i hosté si to parádně užili. Srní girls letos zůstaly bez vavřínu, jak ale můžete posoudit z líčení Zuzky, žádné trauma to na nich nezanechalo:

„Dnešní vaření gulášů? Paráda! Krásný slunečný den, skvělá parta lidí s tím nejlepším receptem na dokonalý guláš. A holky ze Srní?

Ty jsou prostě TOP třída! Macgyver to je slabota. Nejde postavit stan, chybí nějaké díly? Nevadí! Pořádná izolepa, pár pařezů a provázek a je hotovo. A tajná ingredience? Podle Googlu vášnivé italské víno Primitivo, "za půlku výplaty". Tak kam s ním? No přece DO GULÁŠE! Letos jsme sice nevyhrály, ale sportovního ducha jsme rozhodně neztratily!

Jak se začal psát příběh českolipské nemocnice?

Po rozsáhlé bytové výstavbě na začátku 70. let bylo zřejmé, že tehdejší nemocnice Pod Holým vrchem již nebude potřebám regionu stačit. Proto padlo rozhodnutí vybudovat v České Lípě zcela nový a na svou dobu mimořádně moderní nemocniční areál.

V září 1976 v blízkosti tehdejší chirurgie v Purkyňově ulici byl slavnostně položen základní kámen. Podobu nemocnice navrhl architekt Vít Obrtel a stavba byla svěřena jugoslávské společnosti Union Engineering Beograd. Na výstavbě se podíleli také pracovníci Základny rozvoje uranového průmyslu, kteří budovali kotelnu, inženýrské sítě a další potřebná zařízení.

Hlavní monoblok se dvěma podzemními a devíti nadzemními podlažími byl stavebně dokončen v roce 1979. Po instalaci zdravotnické techniky a dokončení vnitřního vybavení byla nemocnice v únoru 1981 uvedena do provozu.

Výstavba areálu pokračovala i v dalších letech. V roce 1982 zahájily provoz poliklinika a dětská nemocnice. O rok později přibýly prádelna, garáže, dílny, pomocné provozy, vrátnice a parkoviště.

Domov Sluneční dvůr zve

Domov Sluneční dvůr

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

6. 10. – 7. 10. 2026
9:00 – 15:30

Místo konání:
Jestřebí 181

Srdečně Vás zveme na **Den otevřených dveří**.
Nahlédněte do života lidí s handicapem ve Vašem okolí.
Můžete se seznámit s našimi každodenními aktivitami.

Můžete nás podpořit koupi suvenýru,
který tvoří naši uživatelé v rámci denních aktivit.

Budeme se na Vás těšit!

www.dpsscl.cz

Poznejte Máchův kraj. Cyklus přednášek s PhDr. Renatou Mauserovou v Jestřebí Na Rychtě – středa 7. října 2026 v 17:00 až 19:00. následně středa 21. října

Pozor na netopýry

Nepodceňujme pokousání, vzteklna je fatální

Lékaři z Fakultní nemocnice Ostrava vydali varování před neodbornou manipulací s netopýry. Jen během letošního léta tam ošetřili a preventivně očkovali už 15 lidí, které netopýr pokousal – nejčastěji při snaze odchytit ho doma po vletění oknem.

Odborníci zdůrazňují, že netopýři jsou v Česku jediným zbývajícím přírodním přenašečem vztekliny (u lišek a dalších suchozemských zvířat byla u nás vymýcena). Vzteklna je pro člověka smrtelná nákaza – pokud se po pokousání nevymyjí rány a včas nepodá vakcína, končí bez výjimky fatálně.

Jak postupovat, abychom neriskovali?

- **Na netopýry nesahejte holou rukou:** Pokud najdete netopýra na zemi, na zdi nebo na zahradě, nikdy na něj nesahejte bez silných ochranných rukavic. Zdravý netopýr se lidem vyhýbá.
- **Při vletu do domu:** Otevřete okno, zhasněte a nechte ho odletět. Pokud ho musíte přemístit, použijte silné rukavice, případně ho opatrně překryjte krabičkou či ručníkem.
- **Při pokousání nebo škrábnutí:** Ránu ihned důkladně vymyjte mýdlem a vodou a **okamžitě vyhledejte lékaře** (pohotovost či infekční oddělení). Včas podané očkování dokáže rozvoji nemoci 100 % zabránit!

U České Lípy najel vlak do kamenů naskládaných na kolejích

K incidentu došlo ve středu odpoledne pod sídlištěm Sever. Díky rychlé reakci strojvedoucího se nikomu z 23 cestujících ani zaměstnancům vlaku nic nestalo, vznikla však škoda na soupravě. Policie případ prověřuje

jako obecné ohrožení. Nejde přitom o první podobný případ. Kameny se na stejném místě objevily už dvakrát v loňském roce a dosud se nepodařilo zjistit pachatele.

Policie nyní žádá o pomoc veřejnost a hledá svědky, kteří se 23. září mezi 16.00 a 17.30 pohybovali v okolí kolejí pod sídlištěm Sever a všimli si něčeho podezřelého. Informace mohou oznámit na lince 158.

Ve škole je to vlastně fajn, a ještě lepší je to mimo školu. To zjistili hned v prvním týdnu žáci 1.-3. třídy. Společně vyrazili do Jestřebí na dětské hřiště a zříceninu. Akci jim zpestřilo i hradní strašidlo Kinloš (čtete odzadu).

„Už na vás nahoře čekám... a svačiny mám moc rád!!“, zněl pro děti vzkaz na stromě.

Regionální českolipský výrobek roku: zastoupen byl i Provodín

Moc gratulujeme Petru Cmuntovi, jehož výrobek získal v kategorii Řemesla a umělecké výrobky **první místo.**

Cenu obdržel za barokní rámeček s akantovým listem.

Provodínské slavnosti 2: Výstava, vzpomínky, historie

Po zábavných srpnových oslavách naší obce jsme se v září sešli u jejich druhé, komornější části. Strípky z naší historie jsme si připomněli úžasnou výstavou fotografií, kronik a různých zde nalezených artefaktů. Vše doprovázel slovem především Pavel Bratršovský a nám známý historik, publicista Bohumil Daniel. Příjemnou atmosféru dokreslily hudební vstupy Honzy Kuchynky s vnučkou Lili a o skvělé domácí mňam občerstvení se postaraly dámy z obecního úřadu – Bára Bratršovská a Zuzka Kovářová. Nad hladkým průběhem celé akce pak bděl náš starosta Honza Piškula.

Myslím, že skoro každého příchozího už při vstupu do místnosti zaskočilo množství vystaveného materiálu. Vše bylo přehledně rozdělené do tematických bloků – škola, školka, Pískovna, Štrapanda, zastupitelé i známé provodínské postavy a osobnosti z let minulých. Všechno popsané, aby návštěvníci i bez průvodce věděli, co a kdo na fotkách je. U některých fotek 'zamlada', by to nezasvěcení někdy asi těžko hádali.

Nejvíce dohadů, vzpomínání i smíchu bylo u promítání fotek z bohatého archivu Pavla Bratršovského. To pak občas nastalo kolektivní dohadování a upřesňování.

Tolik dojmů i vzpomínek, co každého napadalo... Pro některé pak bylo těžké se ztišit a naslouchat, o čem Honzovy písničky jsou. Skladba „Kameny“, s Lili zpívaný „Provodín byl, Provodín je...“ i další sklidily zasloužený aplaus.

Uznalý potlesk následoval i po přednášce pana Daniela, autora knihy o Provodíně. Jeho obsáhlé povídání o dávné historii bych tu těžko reprodukovala, navíc spoustu informací si lze přečíst v jeho knize nebo dohledat z dalších zdrojů. Uvedu zde proto spíše něco z jeho povídání o Provodínských kamenech, respektive z něj vyberu pár zajímavostí, které se v běžných popisech neobjevují.

← Foto: Bohumil Daniel a Pavel Bratršovský

Provodínské kameny – co jste možná nevěděli

Daniel připomněl, že většina provodínských kopců je tvořena čedičem, výjimkou je Dlouhý vrch, který je ze znělce. Přesto se mezi nimi najdou geologické zvláštnosti známé i daleko za hranicemi regionu.

Puchavec a jeho ne zrovna voňavé jméno

V místním čediči se vyskytují bílé krystalky – zeolity. Zeolitů je spousta druhů, ale jedno mají společné. Když se je pokusíte roztavit, tak to podle Danielova konstatování „bublá a hrozně smrdí“. Zeolity mají trefné české označení „puchavce“ – a právě odtud pochází i jméno našeho kopce.

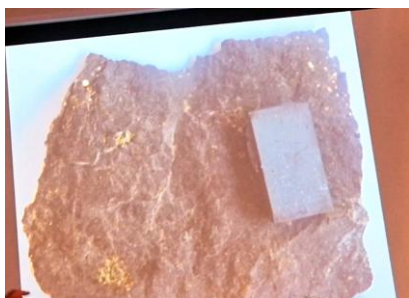
Puchavec je přitom nejslavnější kopec Provodína. „Každý tvrdí, že nejslavnější je Spící panna, ale ve vědeckých kruzích je to právě tento váš kopec,“ uvedl Daniel. Když se totiž snažil dohledat nálezy z Puchavce, zjistil, že jejich vzorky mají ve sbírkách muzea v New Yorku, Londýně, Vídni, samozřejmě i v Praze a České Lípě.

Kde je Janus?

U Kraví hory starší prameny uvádí, že na straně, co jsou pískovcové skály, měl stát pískovcový sloup, který vypadá jako římský bůh Janus (*Janus – bůh počátků a konců, případně bůh otevřených dveří, měl dvě tváře; od jeho jména měl vzniknout i název prvního měsíce roku - januar*).

Pan Daniel místo prohledal a jakýsi sloup našel, ale prý nic moc. Až tam půjdeme na houby, máme se dívat. „Má to být sloup poblíž nějaké stěny. Nevím. Je to na vás,“ uzavřel Daniel jednu ze zajímavostí Kraví hory.

Magnetická záhada Spící panny

Další snímek zachycuje kousek horniny, nalezený pod Spící pannou. „Dočetl jsem se, že čedič má magnetické vlast-

nosti. Vzal jsem tedy magnetek – a všimněte si, on se opravdu chytil,“ popsal Daniel svůj pokus. Zároveň ale uvedl, že neví, zda je takto magnetická celá skála. Až tam půjdeme,

máme to sami vyzkoušet – třeba pomocí jehly na niti.

Tady už jsem byl, sem už nepůjdu...

Na Spící panně našel Daniel zlomek pravěkého sekeromlatu (nástroj z mladší doby kamenné, který má provrtaný otvor pro násadu a spojuje vlastnosti sekery a kladiva.

Podle staré pověry se takové kameny objevovaly v místech, kam udeřil

blesk. Lidé věřili, že kdo sekeromlat najde a uloží ho pod práh domu, toho už blesk znovu nezasáhne. Blesk prý letěl a říkal si: „Tady jsem už byl,“ a zamířil jinam.

Podobné nálezy pod prahy domů byly objevovány ještě v poměrně nedávné době.

Záhada jménem Wiesenhausen

Víte, co je Wiesenhausen? Pan Daniel taky ne. Na výraz narazil při studiu starších záznamů, konkrétně u popisu nalezených pravěkých a středověkých předmětů ze Spící panny.

„Napsali, že se tam našel Wiesenhausen. Já dodnes nevím, co je to Wiesenhausen. Jedno slovo znamená v podstatě louku, ale co to je za nástroj? Má to být nějaký starý nástroj, když to dali mezi starožitnosti? Nevím. Je to na vás.“

Strážce Michlova vrchu

Na úbočí Michlova vrchu se v minulosti nacházel čedičový lom.

Když tam pan Daniel před lety při přípravě knihy o Provodíně chtěl nahlédnout, dostal od majitelky svolení bez nejmenších problémů: „Klidně jděte, ale dohodněte se tamhle s tím bejkem.“ Ani se nedivím, že z badatelských záměrů sešlo.

Dlouhý vrch: Kopec, který zvoní

Dlouhý vrch je mezi okolními kopci výjimečný svým složením. Zatímco většina vrchů v okolí je tvořena čedičem, Dlouhý vrch tvoří hornina zvaná znělec. Její název není náhodný. Když se o sebe lehce ťukne dvěma kousky tohoto kamene, vydávají charakteristický zvuk – podle něj získal znělec svoje české jméno.

Botanické poklady

Od kamenů se přesuneme k živé přírodě. Daniel připomněl místa s černou půdou. V naší jinak písčité krajině vznikla rozpadem čediče. Roste tam řada zajímavých a vzácných rostlin. Zvláště upozornil na prstnatec májový a sasanku lesní – patří k významným botanickým zajímavostem zdejší krajiny.

Vzácnosti se najdou i v blízkém okolí Provodína: Veselí a „veselit“

„Když projdete Veselím, jsou tam pole a po pravé ruce takový pásek skal a lesa“, přibližuje místo pan Daniel. „Je tam čedič, který v sobě obsahuje slídu, což je naprostá rarita. Je to tak vzácný, že mezinárodně se ten čedič jmenuje ‘veselit’. To abyste viděli, že tady je slavná krajina.“

Velké poděkování všem, kdo se o tuhle mimořádnou akci zasloužili a jakkoliv se na ní podíleli.

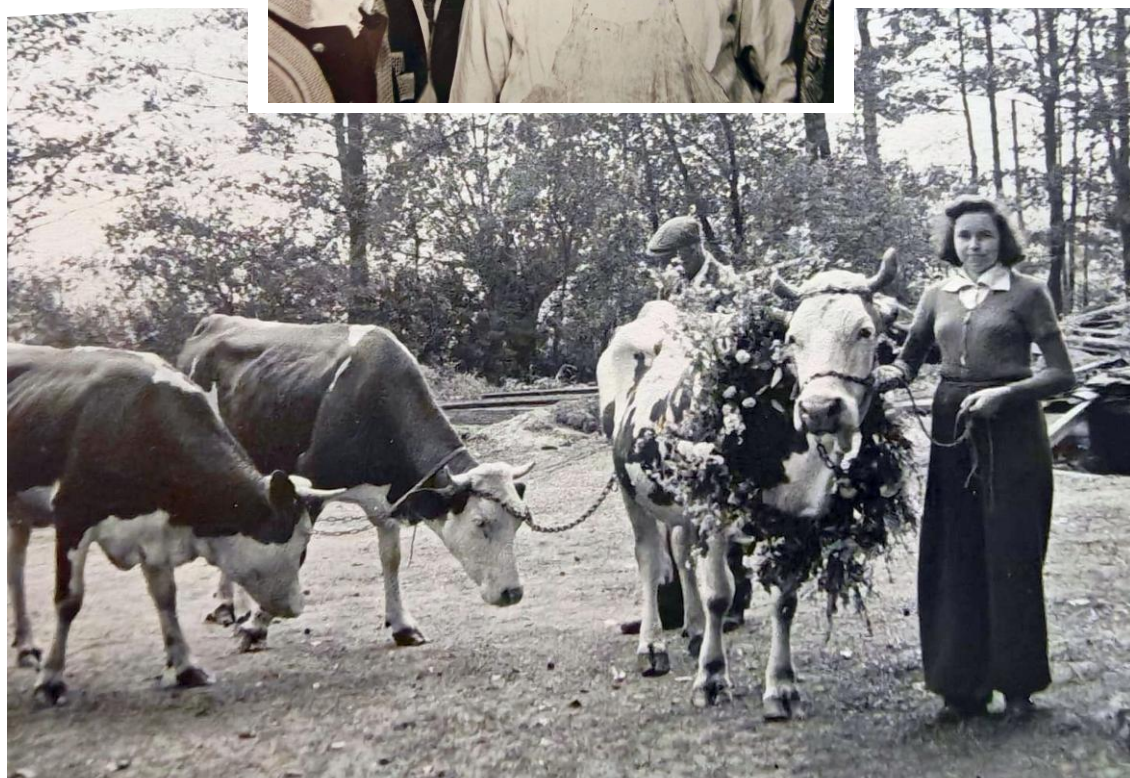
Líbila se vám druhá část Provodínských slavností – výstava a povídání o historii obce? Mně moc. O to víc, že jsem měla možnost nahlédnout do její přípravy. Nečekala jsem, že se sejde tolik starých fotek, kronik spolků i nalezených artefaktů. Velké díky patří všem, kdo na výstavu přispěli svým „domácím pokladem“. Komu ale poděkovat především, jsou děvčata z obecního úřadu – Zuzka Kovářová a Bára Bratršovská. Přípravě věnovaly neskonalou péči. Zapůjčené fotografie skenovaly, popisovaly, laminovaly. Pátraly,

co by ještě mohlo chybět, kdo z rodin, firem nebo spolků by mohl ještě něco zajímavého poskytnout. Vytvořily tím nejen cenný obsah pro samotnou výstavu, ale i hodnotnou sbírku pro obecní archiv. Budou v něm teď díky nim uloženy obrázky, které by možná časem z rodinných alb vymizely.

Když jsem psala o naší obecní údržbě, proč ji máme rádi – to vše platí i o všech ‘děvčatech’ z obecního úřadu. Nejen, že jsou vždy milé, vstřícné, nápomocné, ale jsou aktivní i tam, kde by nemusely. Připomenu například organizaci Masopustu, vítání občánků, zábavné odpoledne pro seniory... Všechno připravují s velkou péčí a upřímnou snahou potěšit. Proč tedy máme rádi pracovnice obecního úřadu? Protože jsou zkrátka takové, jaké jsou.

Nestihli jste přijít v den akce? Nevadí, o výstavu nepřijdete. V zasedačce obecního úřadu bude k vidění ještě do 25. října, a to kdykoliv v pracovní době OÚ.

Knihovna nemusí být jen tichý sklad knížek, ale živé místo, kde se dá potkat, něco tvořit nebo si i jen tak sednout.

Nedávno jsem se byla po dlouhé době podívat v knihovně. Chtěla jsem se seznámit s naší novou knihovnicí. Je to sympatická, komunikativní paní – Marta Špísová. Hned od začátku se mi s ní dobře povídalo. Mluvily jsme o knížkách, plánech do budoucna a maličko i o ní

Paní Špísová je z Jestřebí a v knihovně předtím nikdy nepracovala. Co ji tedy přivedlo do té naší provodínské? Náhoda. Při vínku se jí kamarádka z Provodína zmínila, že zvažuje od končící knihovnice Aleny Perunové zdejší knihovnu převzít, no a pak pronesla nevinnou větu:

“A nechceš to zkusit ty, když jsi takový knihomol?”

Paní Martu nápad zaujal. Řekla si, že se nejprve půjde do knihovny podívat, zjistí, co všechno to obnáší, a pak uvidí. Jednou tedy přišla – a už jí to zůstalo. Paní Perunová ji okamžitě adoptovala jako svou následnici a bylo.

Nyní čeká novou knihovnici dost práce – jedna z prvních je revize z Knihovny v České Lípě, která do té naší zapůjčuje řadu knih. Společně projdou všechny knížky. Ty staré, už mnohokrát půjčené, se vyřadí a místo nich se doplní jiné, nové. Knihovnice si také musí vytvořit svůj systém uspořádání, aby měla o knihách přehled. Až to všechno zvládne, může začít přemýšlet, co dalšího by knihovna mohla nabídnout... – začít spoluprací s místní školou, školou, připravovat pro místní děti či mládež nějaké výtvarné či jiné aktivity, stolové hry apod. To už je ale další krok. Vše bude odvislé především od zájmu. Ono dostat dnes děti někam, kde je to zaujme, snadné není. Natož si přát, aby si občas něco přečetly. To je ale i na rodičích a prarodičích, aby dětem pomáhali objevovat něco jiného než mobily a počítačové hry. Asi nejsem sama, kdo si s paní Špísovou přeje, aby se to dařilo. A tak každý námět, nápad, který by pomohl dětem cestu do knihovny otevřít, je vítaný. Určitě se o něj s paní Martou podělte. Vy znáte své děti nejlíp a víte, co by je zajímalo, bavilo, a když si při tom

v prostředí knih k některé najdou cestu, tak hurá!

A jak je na tom se čtením sama Marta? Je prý náruživá čtenářka a ze všeho nejraději má detektivky. Takové ty napínavé, psycho, při kterých se pak bojí být doma sama. Sladáky prý nemusí – rozhodně to není ten typ knížky, se kterou by se chtěla s čajíčkem zabořit do ušáku. Ušák – knížka – čajíček. Ten klid a pohoda... a do toho Marta s hororovou detektivkou. Tak to mě pobavilo.

Věřím, že i vy budete chtít naši novou paní knihovnici poznat, budou vás zajímat nové knihy, které do knihovny přijdou; budete mít třeba i nápady, co by se v knihovně dalo pro malé, mladistvé a třeba i dospělé podnikat. Paní Marta je takovým aktivitám nakloněná, což je fajn. Od doby 'klubu Harryho Pottera', nocování v knihovně či jazykových kurzů nám tu takové aktivity chybí.

Už jen doplním:

otevírací doba knihovny zůstává stejná – každou středu 16–18 hod.

Co se to na statku děje? Vyšetřuje se tam. Tedy vlastně nevím, zda skutečně vyšetřuje nebo se děje něco úplně jiného. To se dozvíme až příští rok na podzim, kdy by měl být v televizi uveden nový detektivní seriál. Scény se natáčely daleko za páskovým ohraničením statku. Oč tam šlo je tedy plně utajené. Ani jiné podrobnosti o projektu zatím nejsou veřejně známé, tak se musíme nechat překvapit. Zatím víme jen to, že hlavní postavu ztvární herec Stanislav Majer.

Pejsani dětem předvedli, co znamená poslouchat a chránit

V úterý 23. září nás ve školce navštívili rodiče našeho Kubíčka s jejich vycvičenými pejsky. Jako první se nám se svými dovednostmi představil černý ovčák, který toho mnoho uměl. Ukázal nám všechny možné povely, přeskoky přes překážku a například i chůzi u nohou cvičitele. Také se nám přišla ukázat fenečka Nova, která je u rodiny Kubíčka jen dočasně. Pochází z Německa a je tu u nich na výcvik. Za 4-5 měsíců, až bude dostatečně vycvičena, pojedje opět zas zpátky domů. Nova se krásně předvedla, jak jí výcvik prospívá a umí toho už hodně. Největší podívanou bylo předvedení výcviku při napadení pachatele. Fenečka byla moc milá a přátelská, ale kdyby dostala povel, rozcupovala by zloděje na kousky. Nechybělo na závěr ani mazlení, které si pejskové i děti moc užívaly.

A také nechyběla ani zkouška toho, jestli by děti zvládly přetáhnout takového silného psa.

Mockrát ještě jednou děkujeme za tak báječnou návštěvu, bylo to opravdu moc milé, poučné a jak pohlazení po duši. MŠ

Ve škole se rozloučili s létem

Dne 25. září proběhlo v Jestřebí Loučení s létem pořádané školou ve spolupráci s obcí. Akci zahájila děvčata z tanečního kroužku. Návštěvníci si mohli užít vystoupení kouzelníka Čaroslava, vyzkoušet si disciplíny připravené žáky školy a ochutnat dobroty od žáků i jejich rodičů. Setkání se neslo v příjemné atmosféře a přineslo také příspěvky do třídních kasiček. ZŠ

Příjezd drogerie je plánovaný na čtvrtek 15. října. Píšu 'plánovaný' - autíčko totiž ještě stále není opravené a zda do 15. bude, není prý jisté.

Víte, kdo odpočívá na našem provodínském hřbitově?

Víte, že je zakladatel Prvního severočeského závodu na výrobu sklářských písků a pískových cihle Wilhelm Schulz pohřben na našem hřbitově? Nikde jsem se sice žádné oficiální zmínky nedopátrala a skromný nápis

uvádí pouze samotné jméno Schulz, Pavel Bratršovský mi ale potvrdil, že se jedná o rodinnou hrobku. Z dřívějších let si i pamatuje, že tam nápis se jménem Wilhelm byl.

Jelikož si v tuto dobu připomínáme naši historii a blíží se Dušičky, obecní údržba zarůstající hrobové místo očistila. Kromě květin k němu symbolicky přisypala i trochu toho písku.

Milan Krejčí: Dva kilometry slávy...

Ralská desítka – tentokrát jsem si vyzkoušel, jaké je to být chvíli na čele... a pak se nechat předběhnout.

První dva kilometry jsem si běžel na čele závodu a říkal si: „No tak tohle se mi líbí!“

Pak ale přišlo stoupání a najednou kolem mě proletěli tři borci. Snažil jsem se jich držet, ale nohy měly evidentně jiný názor. Říkal jsem si, že je doženu v seběhu... jenže ani tam se žádný zázračný comeback nekonal. Takže jsem si to nakonec v klidu doběhl pro 4. místo absolutně a 1. místo v kategorii.

A upřímně? Maximální spokojenost! Na čele jsem si užil svoje dva kilometry slávy, pak jsem si zazavodil sám se sebou, a hlavně jsem nechal na trati všechno. *M. Krejčí*

Začněte trénovat a vyrazte na Štědrý den s námi!

V obchodech už sice plní regály vánoční tematikou, ale my vás chceme na svátky připravit trochu jiným způsobem. Zveme vás na náš tradiční Štědrodenní běh. Dáváme vědět s tříměsíčním předstihem, takže výmluvy typu „nestihl jsem natrénovat“ nebo „zrovna jsem balil dárky“ nebereme. Máte čtvrt roku na to vyladit formu, abyste o Štědrém dnu všem ukázali, že nejrychlejší v rodině nejste při rozbalování dárků, ale na trati, ačkoliv NEJDE O ZÁVOD! Obujte tenisky a pojdte do toho s námi – babí léto je pro start tréninku jako stvořené! Hmm, co vy na to? Těšíme se! *Václav Hladík*

Cvikovská srdcovka Vaška Hladíka

Závody ve Cvikově jsou prý pro Vaška srdcovou záležitostí. Během posledních šesti let na nich nejen nechyběl, ale pokaždé stál na bedně. První dva ročníky skončil druhý, od roku 2023 už jen vyhrává. A tak přemýšlím, jestli vítězí proto, že je cvikovský závod jeho srdcovkou, nebo je jeho srdcovkou právě proto, že se mu tu tak daří.

Petr Cmunt sochá

Místo běhání, objíždění závodů na kole a sbírání medailí objíždí teď Petr spíš různá dřevosochání. „Je to zase jiný pohyb,“ říká, ale občas prý z toho bolí i celý člověk. Tak tomu věřím!

nadšení spoluobčané a hobby
běžci vás srdečně zvou na
společný

2.

Štědrodenní běh

Provodínem

